

LOV OG EVANGELIUM

Gitt ut av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Nr. 4

15. april 1986

22. årgang

«Et ord er en pil»

Du skal ikke slå ihjel. Det er: Vi skal frykte og elske Gud, så vi ikke skader vår neste på hans legeme eller gjør ham noe vondt, men hjelper ham i legemlig nød.

«Din drittsekk»

Ja, orsak at eg seier det. Eg vil berre ta fram dette eine dømet. Det er eit døme på brot på det femte bodordet. Meir enn ein gong har slike drepende skjellsord kome over leppene og forgifta atmosfæren i ein barneflokk. Det var nokon som ville hemne seg. Djupt inni seg hadde ein eit ynskje: å såre og dupere.

1. Hånlatte og forakt

Blant vaksne er det gjerne andre måtar det skjer på. Ein hånlatte kanskje, - for å vise ein smule forakt? Eit ovanfrå-og-ned-blick som vitnar om at ein ikkje vyrder personen det gjeld? Kanskje er det forsiktige antydningar i kaffeselskapet om ein person som ikkje er til stades? Ord som ein veit vil finne grorbotn i selskapet og spreie eit negativt rykte. Kanskje er det eit nedverdiggande og forakteleg ord fylgt av ei skadefro mine frå nokon av dei aller næraste i heimen?

Hjartet bak denne haldninga er i slekt med mordaren sitt hjarte.

«Et ord er en pil som farer avsted med ustanselig il.

Du vet ei hvorfra og du vet ei hvorhen, det såre kan fiende, det såre kan venn. Et ord er en ild som titt tenner en brann der slokkes ei kan».

2. Frå bergpreika

Når Jesus skal tolke det 5. budet, går han så konkret til verks som vi her har gjort. Det er mange måtar å drepe på. Dei fleste mord skjer ved ord som kjem frå ein munn som har kontakt med eit hjarte som ynskjer andre noko vondt! Ofte myrdar ein det same mennesket fleire gonger. Lat oss lese Jesu ord frå Bergpreika:

«De har høyrte det er sagt til fedrane: Du skal ikkje slå i hel. Den som slår i hel, skal koma for domstolen. Men eg seier dykk: Den som vert sint på ein annan, skal koma for domstolen, og den som seier til ein annan: Din fåming, skal koma for det høge rådet, og den som seier: Din gudlause narr, er skuldig til helvetes eld. » Slik rykker Jesus det sårande ord fram for Guds dom.

3. Å krenkje Gud i hjarta

Ein lærar vart sint på ein lite gåverik

elev fordi han aldri skreiv anna enn skrøpelege stilar. Ein gong reiv han stilen sund like framfor andletet på eleven. Det blei faktisk rettsak. Kvifor? Ikkje fordi papiret var så mykje verd i seg sjølv. Ikkje fordi det var uråd å setje papiret saman igjen, - med «tape». Men kvifor då? Fordi oppførselen mot stilen var eit hån mot skaparen av stilen!

Lat dette vere eit fattig bilete på kva som egentleg skjer når vi sårar eit menneske. Det er nemleg skapt i Guds bilete. Å krenkje eit menneske er difor å krenkje Gud! «Den som er hard mot ein arming, hånar Skaparen hans», heiter det i Ordtøka. Å tale nedverdiggande ord mot eit menneske er å krenkje Gud like i hjarta. Han som er heilag har sett eit heilagt gjerde kring den skapning han har skapt i sitt bilete. Han elsker dette menneske. Han har ofra Jesus for det. Menneskeverdet er grunna i Gud. Det finst inga vekt på jorda som kan måla kva eit menneske er verd. Den vekta finst berre i himmelen.

Lat oss denne helga halde alle sårande og nedverdiggande ord, uttrykk og miner

borte. Av frykt for den Gud som kan kaste i helvetet.

4. Blodet som ropar

Eg kan ikkje slutta av desse refleksjonane utan å nemne den alvorlegaste folkesynda i landet vårt: Dei mange gryande menneskeliv som blir tekne av dage i mors liv.

Da Kain hadde drepe Abel, sa Gud: «Høyr blodet åt bror din ropar til meg frå jorda» (1. Mos. 4,10). Frå vårt folk lyder det mange slike himmelropande skrik. Dei kan ikkje registrerast av det menneskelege øyre. Men i Guds himmel er det antenner som registrerer ropa frå dei tusen på tusen av menneskeliv som brutalt blir drepne. Han som har gitt oss livet, har også gitt livet. Hans øyre er ikkje tunghøyr. Ikkje eit einaste taust skrik blir overhøyr.

Lat dette styre dine holdningar og dine ord når du talar med menneske som synest det må vere o.k. med abort i vanskelege situasjonar. Berre gudsfrykt kan gi ryggrad i abortkampen.

Egil Sjaastad (etter Dagen)

Brødet som vi bryter, er det ikke samfunn med Kristi legeme? 1. Kor. 10, 16.

Her ser vi hva den Herre Kristus ønsker å gi oss, når vi får hans legeme og blod i nattverden. Det er den inderlige forening mellom ham og hans troende.

Han sier selv uttrykkelig om dette: «Den som eter mitt kjød og drikker mitt blod, han blir i meg og jeg i ham». Og like etter at han hadde innstiftet nattver-

den, sa han: «Dere skal kjenne at jeg er i Faderen, og dere i meg og jeg i dere». — «Jeg er vintreet, dere er grenene, den som blir i meg og jeg i ham, han bærer megen frukt.» Og i samme øyeblikk sier han til sin Far: «Den herlighet som du har gitt meg, har jeg gitt dem, forat de må vere ett, likesom vi er ett. Jeg i dem,

og du i meg, forat de må være fullkommet til ett.»

Tenk hva slike ord av Jesus må inneholde! Det er et under av den guddommelige kjærlighet! «Den som eter mitt kjød, han blir i meg.» Tenk dette er jo Kristi egne ord! Vi stusser, vi kan ikke fatte en slik herlighet. Men hva skal vi gjøre? Det er jo Kristi egne ord. Det er ikke drøm eller dikt. Kristus kan jo ikke lyge.

Og hvor er dessuten grensen for vår store, underlige Guds nåde og makt? Da han først hadde forlikt oss med sitt eget blod og gjort oss rene og rettferdige og velbehagelige for Gud, så ville han også gjøre oss herlige. Han ville forenes inderlig med oss, han ville bli ett med oss. Derfor gir han oss sitt hellige legeme, forat vi skal ete det, og sitt blod, forat vi skal drikke det.

Det vi eter og drikker blir ett med oss selv. Det gull og sølv jeg eier, kommer

meg ikke så nær og virker ikke slik på meg som det brødet og den vinen jeg nyter. Derfor vil den Herre Kristus at vi skal ete hans legeme og drikke hans blod, for på det inderligste å bli forenet med oss. Hans ånd skal uopløselig forenes med vår ånd, hans legeme skal forenes med vårt legeme, og hans blod skal forenes med vårt blod. Hans kjærlighet, hans renhet, hans verdighet skal høre oss til.

Den fromme Tauler har sagt noen merkelige ord om dette: «Ikke noe er så nær Guds Sønn som hans egen legemlige natur. Den har han forbundet seg med ved en personlig forening. Men ikke noe er oss nærmere enn det vi eter og drikker, fordi det forvandles til vårt eget kjød og blod. Fordi Kristus på det inderligste vil bli forenet med oss, innstiftet han dette hellige sakrament. For her eter vi hans legeme i brødet og drikker hans blod i vinen.»

Å, dette måtte vel være det største som dette høyverdige sakrament kan gi oss! Skulle ikke denne forening med Kristus være den største herlighet for oss her på jorden? Ja, har en sjel først fått den store trøst mot alle sine synder, som dette sakrament kan gi ham, da blir ofte kjærligheten til ens Herre og Frelser så stor, at en ikke kan tenke seg større salighet, enn på det inderligste å være forenet med ham.

Menneskets gjenforening med Gud var jo målet for hele forsoningen. Mennesket var jo skapt til å være inderlig forenet med Gud. Det var også skapt i hans bilde. Dette gikk tapt ved syndefallet. Da ble de bånd slitt over, mennesket skilte seg fra sin Skaper. Det var døden,

Bladet Lov og Evangelium

Bladet blir sendt til alle som sender eksp., navn og adr.

Bladet blir halde oppe av frivillige gåver.

Eksp: O. Dyrøy, 5620 Tørvikbygd.

Telefon 05/558363

Alt som har med bladet sin eksp.

blir sendt dit, som tinging, oppseiing og adresseforandring.

Gåver til bladet kan sendast kass. S.Bohn postgiro 5 68 21 33

Red. Amund Lid, 5600 Norheimsund.

Tlf. 05/551080

Norsk Luth. Lekmannsmisjon

Form. Ragnar Opstad

Opstadv. 38, 4350 Nærbø Tlf.04-433685

Kass. Sverre Bohn, 5601 Norheimsund.

Postgiro 5 68 21 33. Bankgiro 3530.21.00932

ØYSTESE TRYKKERI A/S

og det var det Gud mente, da han sa: «Den dag dere eter av det, skal dere viselig dø».

Det første skrittet til å forene Gud og mennesket igjen, ble tatt da Guds Sønn ble født. Da ble han som en av oss, han kledde seg i vårt kjød, han tok vår natur, han ble vår bror. Da var det allerede skjedd en merkelig forening mellom Gud og oss. Vi var nemlig forenet med blodets bånd. Derfor hadde også profeten forutsagt: «Han skal hete Imanuel, Gud med oss». Det betyr ikke bare at Gud er blant oss, men at Gud er i oss. Gud i vårt kjød, Gud vår bror.

Hebreerbrevet sier også om dette:

«For både dem som helliggjør, og de som helliggjøres, er alle av én. Derfor skammer han seg ikke over å kalle dem brødre.»

Og nå vil Jesus fullføre den forening som begynte ved hans fødsel. Der blir det menneskelegemet, som han kledde seg i, forenet med vårt.

Å, dette er dog noe som endog englene gjerne ville se! For en helligdom det menneske bærer med seg, som har fått Kristi hellige legeme! Det er ett legeme og én ånd med ham!

For en ære og salighet det er!

C. O. Rosenius

Livsens brød

Joh. kap. 6.

I dette kapittel hos evangelisten Johannes omtaler Jesus seg selv som *livsens brød*. Det brød som er kommet ned fra himmelen, for å gi verden liv. v 32—33 men brødet blir jo bare til liv, dersom en eter det! Dette går jo også frem av det Jesus videre sier i dette kapitlet. Men hvem eter? Selvfølgelig den som sulter! Og det er den som hører av Faderen og lærer. v 45. Lærer å kjenne sannheten om seg selv og sannheten om Jesus. Han kommer til meg, sier Jesus. Og den som kommer til Jesus på den bakgrunn, han har den frelsende tro. Han blir frelst ved sin tro fordi det er en tro som bringer ham til Jesus. Altså en tro på Jesus og dermed en dom over sitt eget og alt menneskelig, ingen kommer virkelig til Jesus uten. For sann tro på

Jesus og dom over alt menneskelig, henger nøye sammen. (Se bl.a. Fil. 3,3) Tro på Gud og tro på kjød kan ikke forenes, som mange synes å mene idag. Enten så tror du på Herren, eller så tror du på en avgud. Din gud er det du setter din lit til! Det første bud (som er eviggyldig. Desverre en nødvendig påminnelse idag.) gjør det helt klart at Gud ikke aksepterer noe eller noen ved siden av seg, og slett ikke over seg! Det er av Gud en skal vente alt godt.

Den som er rett lært av Faderen han kommer i *sannhet* til Jesus. Faderen drager ved sannhets ord og Ånden! Og den rett lærte eter brødet ifra himmelen og dør ikke v 50.

Mannaen Israel åt i ørkenen, forklares som et forbilde på livsens brød, men

som du ser av v 49 så ga ikke forbildet evig liv. De åt manna i ørkenen og døde. Nei, det er han som mannaen var et forbilde på, Jesus, som gir det evige liv. Den som tror, (på Ham) har evig liv. v 47 Dåp, nattverd og hva som ellers kunne nevnes, det er alt forgjeves uten tro. Uten tro er det umulig å tekkes Gud. Hebr. 11, 6 Så derfor; hør og la deg lære! Han vil føre deg til! Jesus, livsens brød, det evige liv! Og den som ikke slik, «konkurs» på alt sitt eget, *lar seg føre* til Jesus. Han går i evighet aldri inn i Guds rike! Der er mange slags «tro» på Gud, men der er bare en slag *frelsende* tro! Guds ord taler om dette i forbindelse med den siste tid som skal *særpreges* av dette. De skal etter *sine egne lyster* ta seg selv lærere i hopetall og vende *oret* bort fra sannheten. 2. Tim. 4, 3—4. De *vil ikke* høre sannheten!

Å ha del i brødet er å være i Kristus, i livssamfunn med Gud. Livets kilde! Han som alt liv springer utfra. Salme 36,10.

Vi skal nå forsøke å peke på, hvorfor dette brød *måtte* komme ned ifra himmelen. Har ikke mennesket livet i seg? Nei, vitner Guds ord. Mennesket har tvertimot *døden* i seg. Det er dødelig sykt. Under Guds vrede for syndens skyld. «Før hastig blev vi drevet fremad, og vi fløi av sted,» sier Moses i salme 90,10. Drevet fremad, mot hva? Mot døden og dommen! Dette er det naturlige menneskets lodd om det ikke berges! Dette er også endel av «kirkens» budskap. Og nettopp her arbeider Satan for å lulle oss i søvn, for når dette begynner å bli klart for et menneske, da begynner det også å spørre etter frelse. Og er det

noe Herren gjerne vil så er det frelse. Han gav jo sin enbårne Sønn!

Vi vet utifra Guds ord at Adam og Eva var i det før nevnte livssamfunn med Gud. De vandret med Gud, sin Skaper, uten frykt, uten synd.

Det som skapte frykten, (her ikke gudsfrykt, men redsel for Gud,) var synden. For Gud er lys 1. Joh. 1,5 og i hans nærhet blir synden synd og mørket, mørke. Og det var det som skjedde med Adam og Eva. De ble syndere! De falt fra Guds lys og inn i syndens mørke, fra Gud og inn under Satans makt. Og i Guds nærhet, ble dette åpenbart. Derfor skjulte de seg for ham og prøvde å bøte på skaden ved å «kle seg» for ham. De tok fikenblader og hang om seg. Og slik prøver hvert menneske også idag å henge på seg ett eller annet som kan skjule sannheten. Denne skapning som altså levde med Gud som det selvfølgeligste, var nå bortvendte og fremmede for Gud, deres egen skaper. Han som til da hadde vært selve *livet* for dem. Og verre enda, de ble fiender av Gud og det er det naturlige menneske ennå idag og vil alltid forbli. Det må en ny fødsel til! De hadde inntil fallet trodd og vært lydige mot *Guds ord*. Men i fallet vendte de seg fra Guds ord til djevelens ord. Fra sannhet til løgn. Fra tro til vantro! De trodde og var lydige mot djevelens ord som da som alltid ellers sådde tvil om Guds ord. Der og da ble vantroen født! Troen er født ved sannhets ord Jak. 1,18 vantroen er født ved løgnens ord. Mennesket som hadde vært under Guds herredømme og av samme vesen som ham, var nå under djevelens herredømme og av samme vesen som ham.

Vi ser gjennom hele historien og like til idag, og vi kjenner det utifra vår medfødte natur, at det naturlige menneske står imot og forfølger Kristus og de som hører ham til (kvinnens ætt) og viser *ved det*, utifra Guds eget ord i 1. Mos. 3,15 at det er av slangens sæd. «Og jeg vil sette fiendskap mellom deg (slangen) og kvinnen og mellom hennes ætt og din ætt.»

Jesus sto overfor noen jøder (Joh. 8) som mente seg verdige etter sin naturlige avstamning og Jesus fortalte dem noe de tydeligvis ikke var klar over og som gjaldt dem og *alle* andre. «I har djevelen til far» Joh. 8,44. Til FAR! Guds rikes motstander er det naturlige menneskets *far*, hvem det så er! Det er de uhyggelige konsekvensene av fallet. Så får humanistene og de falske kristne bare forkynne det motsatte budskap. Guds ord står fast! Mennesket er, *av hjertet*, Guds fiende. (Dette viste seg i all sin gru på Golgata hvor Adam *i sine etterkommere* gjorde det han ville ha gjort allerede på fallets dag, om han hadde hatt mulighet til det. Han slo Gud ihjel!) Mennesket, under Guds vrede, for syndens skyld. Så om du ikke berges, går du like inn i DØDEN til DOMMEN og den EVIGE PINE.

Får djevelen bare avsvekket alvorret i syndefallet og «glattet over» syndefordervet, så får han snart avsvekket alt annet også. Det er nok av retninger idag med et såkalt «positivt» menneskesyn og «positivt» syn på verden og som vil ha det frem fremfor alt at de forkynner en «glad kristendom!». Men det er nå bare *ett* budskap. Og det er budskapet om han, den rettferdige, som kom for å gi

sitt blod, sitt liv, til en *løsepenge* for *syndere*. Og det er *sann* og *glad* kristendom!

Får djevelens forførelse fremgang her, så går mennesket rolig og uanfektet like inn i fortapelsen, i den tro at Gud nok skal være nådig. Ja, Gud er nådig, men på et helt bestemt grunnlag! Jesu ord lyder: Ingen kommer til Faderen uten ved meg. Jesus er VEIEN! Den eneste!

En videre følge av fallet er selvpopp-høyelsen. Dette å ville være noe i seg selv også for Gud. Og å ville kunne stå for Gud på grunn av noe *i oss*. Fallet var da også at mennesket ville være noe i seg selv, ja, Gud lik! Da dette har med selve grunnsynden, djevelens synd, å gjøre, må du som en kristen ikke la deg friste av djevelen, ditt eget fordervede kjød eller falsk lære til å rose deg av noe annet enn *av Herren!* Har Herren fått virke noe i eller gjennom deg så er jo det godt. Men husk at når Gud ser deg utenfor Kristus så ser han bare synd og en fiende. Det er Kristi gjerning *for oss* som gjør oss verdige for Gud. Sann åndelighet viser seg derfor ikke i at en finner så mye prisverdig hos seg selv, men i behovet for Jesus! Frukten av ditt livssamfunn med Jesus, er det andre som skal merke! Derfor sier den *vise* Salomo i ordsprk. 27,2 «La en annen rose deg og ikke din egen munn, en fremmed og ikke dine egne leber!» Å være vis er å være lært av Gud. Og den som er lært av Gud, han kommer til Jesus. v 45.

Djevelen vil ha det hele dit, at du ikke skal se din sanne tilstand og derfor heller ikke få behov for livets brød. Jo, det er klart vi må ha Jesus med, sies det. Men *eter* du hans legeme, og *drikker* du hans

blod? Er han blitt maten for deg? Den du *må* ha for å *leve*? Det er til dette Jesus er gitt og den sanne troende har ikke liv i seg selv, men alene i Jesus!

Det fortelles om en som hadde skrevet på en vegg: Jesus er svaret! Siden hadde en annen skrevet under: Hva er spørsmålet? Ja, det forkynnes ofte et budskap som liksom «henger i løse luften.» Det forkynnes da mye om frelse idag men tydeligvis mindre og mindre om *hvorfor* vi er i behov av frelse og altså på hvilket grunnlag vi frelses. Og det er jo klart at der hvor sannheten om oss selv ikke er kommet fram i lyset, der er det jo også rom for et «annet evangelium», ja, nærmest et hvilket som helst «evangelium!» Rett diagnose, rett medisin!

Derfor har Gud satt «vektere på muren» for utifra Guds ord å peke på den rette vei og rope et varsko mot alt som fører bort fra ordet! Eller trenger ordets forkynnelse ut. Ta for eksempel den moderne sangen og musikken! For det første skaper den splittelse i forsamlingen (Det gjør *ikke* Guds Ånd, bortsett fra når Ordet skiller gjenfødte fra ugjenfødte) Og for det andre ser en at ordets forkynnelse blir mer og mer fortrenget, til fordel for det underholdningsmessige og sosiale.

«Vekterne» er satt der av Gud, med et budskap ifra han, like inn i den aktuelle situasjonen. Alvorlig er det selvfølgelig når folket angriper disse istedet for å ta imot budskapet, det er så. Men verre er det når Guds folk ikke vil høre på dem! Da er det jo bare en vei igjen, som vi ser i Guds ord igjen og igjen, og det er frafallet og forfallet inntil dommen!

Det som særpreget de falske profetene

i det gamle Israel, var deres forkynnelse; fred og ingen fare når Gud tvertimot kalte til omvendelse. Og dette er også tegnet på åndelig søvn! Ser ikke alvorlet! Den som sover vet ikke hva som foregår!

Skriften forkynner at Gud straffer et gjenstridig folk bl.a. ved å ta sitt ord (det eneste som kan frelse) bort Åp. 2,5 og tillate og selv sende villfarelse 2. Tess. 2,11. De forkaster de sanne profeter og dermed ham som taler gjennom dem. Selve Profeten! Jesus! Og overlates til de falske profeter! Dette er alvorlig! Du som leser dette? er det Hyrdens røst du følger?

Den falne skapning det her er talt om, det er DU! Du som leser dette nå! Det er *du*, som på grunn av din medfødte natur, den synd som bor i deg, står i denne stilling innfor den levende Gud! Fortapt! Men det er også DIN skyld og DIN synd, han kom for å sone. Og han HAR sone! Han tok *all* verdens synd på sitt legeme (liksom sugde det opp i seg) og bar det opp på korsets tre. Der fikk DIN synd sin straff! Så hvor er din synd, du som tror på ham? Guds ord sier, den er på korset! «Salig er det menneske som Herren ikke tilregner misgjerning.» Salme 32,2 Og det er den som har fått ta sin tilflukt til Jesus!

Den søker tilflukt, som har fått se sannheten i Jesu ord i Matt. 15, 18—20 «Men det som går ut av munnen, det kommer fra hjertet, og dette er det som gjør mennesket urent. For fra hjertet kommer onde tanker: mord, hor, utukt, tyveri, falskt vitnesbyrd, bespottelse. Dette er det som gjør mennesket urent:» Det er altså hjertet (ditt innerste vesen)

som er urent! Og syndens lønn er døden. Rom. 6,23.

Men det levende brød er kommet ned ifra himmelen, og hver den som eter av det, lever evindeligg v 51.

Da Jesus forkynte dette budskapet, som jo er evangeliet, tok *mange* av hans *disipler* anstøt og trakk seg bort fra ham v 66. Dette er hård tale, sa de, hvem kan høre den? v 60. Og det må enhver som siden forkynner det *samme* budskap regne med! (Og forkynner det samme budskap det, gjør selvfølgelig den som forkynner *Guds* ord!)

Men det vil alltid være *noen* som hø-

rer og *lærer*, så lenge Gud lar dette budskap forkynne. Det er jo alene for deres skyld han lar det forkynne! Så også dengang. Noen hadde *hørt* og *lært* av Faderen. Nemlig, *hvem* Jesus var. Peter var talsmann for disse, dengang v 68—69 og siden har utallige uttrykt det samme. «Herre! hvem skal vi gå til? *Du* har det evige livs ord, og vi *tror* og *vet* at *du* er Guds hellige.»

Hver den som *hører* av Faderen og *lærer*, han kommer til meg. v 45.

Einar Kristoffersen

To dører!

«Sjå, eg har sett framfyre deg ei opna dør, og ingen kan lata henne att, for du har lita kraft, og har like vel teke vare på mitt ord og ikkje forneakta mitt namn». Joh. Op. 3,8.

Sjå, eg står for døra og banker på, dersom nokon høyrer mi røyst og let opp døra, so vil eg gå inn til han og halda nattverd med han, og han med meg. 3,20.

Eit nytt år med åpne dører alle veier. Ei open dør til den breide veg, som massane av folket vårt går på. Opa dør til forherding og evig fortaping. Det er tungt å sjå korleis menneskehjarta opnar seg for alt som vil øydeleggja både liv og lagnad. Heime-fred, hjarte-fred, nabo-fred og lande-fred. Verda og menneske har aldri lege så ope for alt som vondt er som i 1986. Alt som skal rettast opp med barne-år, ungdoms-år og freds-år slår feil. Det fell makteslaust til jord

som ei såpebobla. Det gjev ikkje livslukka og hjartefred for urolege og leitande menneske. Menneskehavet sukker i angst og redsel, sjølv om dette er ganske skjult. Men ein redsel for komande dagar, gnager i mange sinn. Ei opna dør til alt som kan gjeva livsgleda og avkobling. Fritt salg av alkohol, fritt til å fjerna liv om det passer, fritt til å leva som ein vil. Det er ikkje råd å nemna alt. Det er skreve i eit ord: For to illverk har mitt folk gjort: Dei har vendt seg frå meg, kjelda med det levande vatnet, og hogge seg brunner, lekne brunner som ikkje held vatn. Jer. 2,13.

Under sorg, nød og tårer lyt vi sanna det er dette som er vår naud. «Om synd fordi dei ikkje trur på meg» sa Jesus. Dette er like sant og i dag. Høyr det er ein som vil berga oss frå alt dette som fører til forherding, ufred og fortaping.

«Å, høyr på meg! so skal de eta det

som godt er, og dykkar sjel skal njota feitemat. Halla øyra hit og kom til meg! Høyr so skal dykkar sjel få leva. Esa. 55.2,3. Høyr, eg har sett framføre deg ei opna dør, til frelse frå all synd og ureinheit. Ei opna dør til evigt liv og barnekår hos Gud. Han måtte djupt ned, han som opna den døra som menneske lukka til på syndefallets dag. Han måtte verta oss lik i alle ting, fødest inn i ei stengd menneskeverd. Han såg alle stengde menneskehjarter, alle stengde heimar og landegrensar, men kom alikevel og gav sitt liv til utløyning for mange. Det er ei mektig sanning: Domaren sjølv for dei dødsdømde døydde, Gud er forsona og Gud er oss god, i Jesus Kristus vår Herre. Tenk døra inn til han som døydde i vår stad, enda er open. Hjø nokon var døra opna for ordet frå Herren, fordi dei hadde liten styrke. Er det slik i ditt hjarta og liv? Du må ha Ordet til ånd, liv og kraft. Ordet om blodet som rensar frå all synd og ureinheit.

Du har teke vare på mitt namn. Der var berre eit budskap frå ordet om Frelseren som kunde gjeva dei framtid og von. Dette budskap skulle leggja fiendane for deira fot så alle skal skjønna, eg har elska deg. Sidan du har teke vare på mitt ord om tolmod, so vil eg fria deg ut frå den prøvings-stunda som skal koma over all verda, til å prøva dei som bur på jorda. I prøvings-stunda roper det frå den svake og ureine: Nei for all den ting jeg viste, kan jeg ei min Jesus miste.

No er det ein som banker på mitt og ditt hjarta: «Sjå, eg stend for døra og banker på! Kva vil han? Vår sjølvmelding den har han fått, men var den sann? Å, for eit alvor! Sjølvmeldinga

såg då så fin ut. Kven som ikkje vilde slutta året med å seia: «Eg er rik, eg treng ingen ting». Å, kor det skulde vore godt! Her kjem ein og seier: Eg veit om gjerningane dine! Kva med dei? Ser du ikkje at det er dine eigne gjerningar som du vermer ditt hjerte ved? Det er ditt eige liv som gjev deg frimodighet og tru på rettferd for Gud. Dine eigne augo som ser kva som høyrer til Guds rike på jord. Jesu liv og gjerning varmer ikkje lenger hjarta og liv. Krafta av Jesu blod har ikkje lenger den største verdi, og hjertes rikdom.

Så vart hjartedøra lukka for nåden og sanninga. Var det berre i den fyrste kristetid slikt hende? Fåren er mykje større i dag. Grunna all skulegong, evangelisering, all innsats for å nå menneske og vinna nytt terreng. Arbeidet må veksa og synast om det skal vera levedyktigt. Her er mykje å velja i — det vert kalla for rikdom. Midt i alt dette, kan Frelseren vera utestengt. Så svert å sjå hjartedøra hjå Guds folk lukka for dette budskap. Anden står utanfor og banker på. Svaret innanfrå lyder, eg har det so godt, eg har det eg treng. Eg er rik. Det truverdige og sannordige vitne svarer tilbake: «Du er arm, ynkeleg, fattig, blind og naken».

Kven sigra ved denne dør? Han innanfor, eller han som banka utenfor? Dette ord gjelder og i dag for kvart vennesamfunn, menighet, organisasjon og kvart menneskehjarta. Kva, eller kven har sigra i mitt og ditt liv? Du sjølv med ditt eige, eller han som kjøpte oss til Gud med sitt blod? Han sigra i alle freistingar, han oppfylte lova sine krav for alle menneske. Han vant over dødens makt

og herreveelde, så du kan av hjarta seia: Gud vere takk, som gjev oss siger ved vår Herre Jesus Kristus.

Høyr, du skal sleppa kjempa for sigeren, den er vunnen ein gong for alltid, ved vår Frelsar.

Da en ugudelig jeg blevet var, utfattig sjel som intet i seg har. Da fikk jeg se det blod på korset rant. Og legedom for sjelsmerten fant.

Odd Dyroy

Homoseksualitet i bibelens lys:

Fra tid til annen er det flere, som i dagsaviser og andre steder har tilkjenne-gitt sin sympati overfor de homofile. Det er bare gledelig, at det er noen, som har hjerte for dette mindretall, og som ønsker å hjelpe dem; men når det, som tilfelle ofte har vært, er gjennom et annerledes evangelium, hjelpen gis, er det som en blinde veiledning av blinde.

Det er dem, som i deres trang til å hjelpe går så vidt, at de setter seg over Guds ord, idet de sier, at man ikke skal betrakte homoseksualitet som synd. Guds ord sier dog klart, at ingen, som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller de, som utøver det... skal arve Guds rike. 1. Kor. 6,9-10 (Dansk overs.)

Andre angriper sterkt de mennesker, som påpeker, hva Guds ord sier i spørsmålet om homofili. En forfatter skrev for noen år siden, at Bibelen skulle leses med forstand, men mon det ikke var bedre å lese, som det står skrevet. Ordet lærer oss jo, at vi ikke skal forlate oss på

vår forstand, men stole på Herren. (Ordsp. 3,5.) Og å stole på Herren er å ha tillit til Hans ord og handle etter det.

Det er derfor helt underordnet, hva vi mennesker mener om homoseksualitet og om dem som utøver den, for Guds evige og uforanderlige ord sier klart og tydelig: «Hos en mann skal du ikke ligge som en ligger hos en kvinne; det er en vederstyggelighet». 3. Mos. 18,22; 20,13.

Ekteskapet er hellig. Det er innstiftet av Gud, og det er helt uforståelig, at mennesker kan få den tanke, at noe, som Gud kaller vederstyggelig, kan komme inn under Hans velsignelse og bli likestilt med det, som er hellig.

For Gud er homoseksualitet så stor en vederstyggelighet, at den var medvirkende til, at Han utslettet Sodoma og Gomorra.

«Likeledes er Sodoma og Gomorra og de omliggende byer, som på samme måte som de, var hengivne til utukt og søkte omgang mot naturen, satt til et advarende eksempel, idet de lider straff i evig ild.» Jud.v7

Vi kan i humanitetens navn forsøke å rokke ved de bibelske sannheter ved å si, at Bibelens ord ikke skal tas bokstavelig, og da slett ikke i vår tid, som er en helt annen. Men Jesus sier: «Himmelen og jorden skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå.» Matt. 24,35.

Vi skal derfor være varsomme med å omskrive Guds ord eller tilsidesette det, som våre myndigheter har gjort, idet de ved lovendringer har legalisert homoseksualitet.

Guds ord står fast, og det er vi mennesker, som skal innordne oss under det,

og ikke det, som skal tilpasses våre meninger og tanker.

Flere av dem, som har skrevet i dagsavisene, har vært av den oppfatning at Gud vil vise nåde mot de homofile, selv om de blir i deres homofili. En slik oppfatning, er, som vi allerede har sett det, helt imot Guds ord. (1. Kor.6 Rom. 1,24-32.)

Når vi her og andre steder i Skriften har Guds klare ord for, hvordan Han dømmer dem, som utøver unaturlig utukt, så er det ikke mindre enn en forbrytelse å foregjøgle disse mennesker noe annet. Det er i virkeligheten det samme som å innbille en druknende, at han ikke er i ferd med å drukne istedet for å kaste ut en redningsline til ham. I en slik situasjon er det ikke nok med medlidenhet og alminnelig menneskekjærlighet. Det må handles; den druknende har behov for det, som kan redde ham. Det samme er tilfellet med de homofile. Vi skal ikke ved å gi dem kirkens velsignelse, anerkjenne deres levemåte, men vi skal vise dem hen til Ham, som alene kan redde dem, Jesus Kristus. Vi skal ikke presentere dem for et «annerledes evangelium», men vi skal presentere dem for det evangelium, vår Herre Jesus ga til sine apostler, og som av dem er bitt overlevert oss.

Bibelen sier, at *alle* har syndet og mangler herligheten fra Gud. (Rom. 3,23)

I det lille ord *alle* er de homofile også innbefattet, og det ovennevnte ord sier klart, at fordi vi alle har syndet, er vi også alle fortapte. Men vi behøver ikke å bli i vår fortapte tilstand, for Gud har kastet en «redningsline» ut til oss. Den

finner vi i Joh. 3,16: For så har Gud elsket verden, at han gav sin Sønn den enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal fortapes men ha evig liv».

Jesus kom for å oppsøke og frelse *det fortapte*. (Luk. 19.10) Det vil si, at Jesus kun kan frelse dem, som erkjenner, at de er syndere på vei mot evig fortapelse. Spørsmålet er ikke, om vi er store eller små syndere, om vi er homofile, ekteskapsbrytere, drankere, mordere, tyver eller havesyke. *Alle* er vi straffeskyldige overfor Gud, og kun ved tro på Jesus Kristus kan vi unngå å bli dømt. (Rom. 8,1).

«Syndes lønn er døden, men Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre». Rom. 6,23.

«Den, som tror på Ham (Jesus,) dømmes ikke, den, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønnns navn.» Joh. 3,18.

Det er det evangelium, verden trenger å høre, og det er det evangelium, de homofile trenger å høre. De trenger å høre om Ham, som kom for å sette fanger fri, for å løse oss mennesker fra alt det vi er bundet av. (Luk. 4,18) Han kom også for å løse oss fra det, vi regner med er medfødte brist, og som vi derfor ikke tror, vi kan bli befridd ifra.

Jesus kan sette en dranker fri, Han kan sette en narkoman fri, og Han kan sette en homofil fri. Han kan sette oss alle fri, uansett hva vi er bundet av. Betingelsen er bare at vi kommer til Ham i erkjennelse av vår egen fortapte og hjelpeløse tilstand.

«Hvis altså Sønnen får frigjort dere, da blir I virkelig fri.» Joh. 8,36.

Jesus døde nemlig ikke bare for å frel-

se oss fra fortapelsen, men også for å gi oss et helt nytt liv. *I Kristus* er det gamle forbi, noe nytt er blitt til. (2. Kor. 5,17).

Derfor sier Jesus det samme til de homofile, som kommer til Ham, som Han i sin tid sa til kvinnen, som var grepet i hor: «Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort og synd ikke mere.» Joh. 8,11

På den store dag kan vi ikke unngå å komme under Jesu fordømmelse, hvis vi bevisst lever i synd. Det gjelder også dem, som utøver unaturlig utukt.

Den eneste virkelige hjelp, som kan bringes en forlatt verden, herunder også de homofile, er den hjelp, som bringes på Guds ords grunnlag. All annen hjelp er å betrakte som stener for brød.

v. e. p.

Gjev ikkje djevelen rom!

(Efes. 4,27)

Dette ordet talar Gud til sine barn, dei som er gjenfødde til trua på Jesus, ved Guds ord som lever og varer. Det vil du bli overtydd om ved å lesa det káp. ordet er henta frå.

Til verdslege og vantru menneske, og sameleis til religiøse og eigenrettferdige menneske, åtvarar Gud ikkje mot å gi djevelen rom, for hjå dei hev han rom og makt over hjarta og liv. Dei formaner han tvert om til å vengja om til Jesus og gi han rom i hjarta og liv, og til å forsaka djevelen og alle hans gjerningar, slik dei så mange gongjer har lova ved kvar dåp. Er du ein av dei som protesterar i hjarta mot dette, så vil me visa til det Je-

sus seier i Johs. 8,30-46: Der talar Jesus til det religiøse og vantru jødefolket. Dei meinte dei var Abrahams barn, og dermed Guds barn, og hadde aldri vore træl for noko. Til det svara Jesus: Var de Abrahams barn, gjorde de som Abraham gjorde, den som gjer synd er træl åt synda, og då ville de ikkje tenkja på å drepa meg (Jesus). Og Abraham trudde Gud og hans ord, trudde på lovnaden om Jesus som skulle koma. Til folket sa han at dei skyna ikkje det Jesus sa, av di de ikkje toler å høyra orda mine. Dei hadde djevelen til far, trudde lygna og djevelen framfor Gud og hans ord. Den som er av Gud, høyrer Guds ord. De er ikkje av Gud, difor er det at de ikkje høyrer.

Når Gud åtvarer Guds folk og seier: *Gjev ikkje djevelen rom!* er det såvist ikkje utan grunn, det viser Skrifta mange døme på.

Djevelen kom til dei fyrste menneske, som var skapt i Guds bilete, og var utan synd, og såleis hadde evna til å avvisa djevelen. Han freista dei til å ta av den forbodne frukta, og var frekk nok til å seia at Guds ord var ikkje sanne. Dei gav djevelen rom, ved å bryta Guds ord og gjera imot dei, og fylgene uteblei ikkje. Synda og døden kom inn i slekta, og herjar i verda til denne dag, det ropar radioen inn i kvar ein heim og ser du i fjernsyn og det erfarer du i eige hjarta og liv.

David var ein mann etter Guds hjarta, seier Guds eige ord, og konge og leiar for Guds utvalde folk. Ein dag han reika att og fram på taket av huset sitt, kom djevelen til han og freista til synd ved å visa han ei naken kvinne som bada. Det

gjekk så galt at djevelen fekk rom hjå David, så han kalla kvinna til seg og fall i synd, og den fekk fylgjer: Batseba blei med barn. For å skjula synda og prøva koma unna fylgene av den, fall David i ei ny synd. Han sende bod til Joab, herførare sin med bod om å senda Uria, mannen til Batseba, til kongen, som prøvde få Uria til å reisa heim til kona si for å få skulda av syndi si over på han. Då det mislukkast, sende han brev med Uria til Joab med bod om å setja Uria fremst i striden så han skulle bli drepen. Synda er alltid slik, at den som prøver å skjula den fell i nye synder. David fall fyrst i hor, for å sjula dette ved forsøk på å velta synda og skulda over på ein annan, og til sist drap, som Joab måtte utføra og bli medskyldig i. Me skal ennå ta med eit døme, som viser klart at det er grunn for å åtvara Guds folk mot å gi djevelen rom.

Peter var Jesu læresvein, og blei den apostel Jesus sa han ville byggja sin kyrkjelyd på. Då Jesus talte til læresveinane om si lidning og død, tok Peter Jesus til side og sa: «Hjelpe deg Gud, Herre! Slikt må aldri henda deg! Då snudde Jesus seg mot Peter og sa: Gå utor augo mine, Satan! Du er meg eit stygge; for du hev ikkje ans for det som er Guds vilje, men berre det som er menneskevilje». Her ser me at ingen av Guds barn går fri djevelens freisting, og forsøk på rom for seg og sitt.

Lat oss så gå yver til vår tid, for å visa korleis djevelen forøker å vinna tilbake den plassen Jesus hev fenge i vårt hjarta og liv, på same måte som hjå dei me har tala om ovanfor.

Dei aller fleste av oss blei døypte i den

treeinige Guds namn då me var små, og foreldre og fadrar lova å forsaka djevelen, og all hans åtferd, og læra oss å kjenna Jesus og tru på han, så me kunne verta verande i trua når me vaks opp. Korleis har det så gått med oss, og korleis har me halde våre lovnader på dåpsdagen?

Dei fleste av oss hev vel gjeve djevelen rom både i hjarta og liv. Mange vaks vel opp i ein verdsleg heim, med vantru foreldre, som ikkje trur Guds ord og ikkje kjende Jesus, i ein heim der verda si ånd rådde, og der hev djevelen fritt spele rom. Andre vaks opp i ein heim der fjernsyn, video, radio med si verdslege ånd og umoralske tale og bilete, og litteratur av same slag, er opdragaren og åndsføda dei unge syg til seg. Då er det ikkje å undrast på at verda dreg av med dei. Det ein sår, det må ein hausta. Mange går det som David, når djevelen har fenge rom i hjarta, sinn og tanke, fell dei i freistingsstunda. Ikkje lenge sidan hørde eg at ei 14 år gamal skulejenta var gravid. Og las ein dag at 16 000 i år gjekk same vegen som David, dei tok livet av det menneske Gud hev skapt ved fosterdrap. Nokre frivillig, i tillit til den ugudlege abortlova som storting og regjering pressa igjennom som gjev kvinna lov til å ta livet av fosteret i mors liv — rett imot Guds ord. Andre blir pressa til det av barnefaren, foreldre, lege eller andre. Her blir alle dei her nemnde medskuldige i synda, og står ansvarlege for Gud, i tillegg dei som er medvirkande i drapet, fordi dei gav djevelen rom ved å bryta Guds bod og Ord som står over alle menneskelege lover og forordningar.

Me skal også nemna eit område til,

der mange i vår generasjon gjev djevelen rom: Likestilling millom mann og kvinna, den såkalla kvinnebevegelsen. Her er det kvinna, som på fallets dag, djevelen freistar og lokkar, til å hevda seg sjølv, til å bli uavhengig av mannen og heimen og bli frigjort og ubunden. Der han får rom, sviktar ho Guds ord og kall som mor og ektemake, tenesta i heimen, tek arbeidet frå dei unge som blir henviste til barnehage og arbeidsløyse, og lediggang som er rota til alt vondt. Viser til Efeserbrevets 5. kap. v. 14-6,9, og til stykket i forige nr. av L. og Ev.: For Gud er ikkje uordens Gud, men freds Gud.

Fruktene der han kjem inn er mange: Øydelagde ekteskap, heimar og skilsmål millom ektefeller, millom foreldre og barn, rotlause ungdomar utan livsmot, som endar i narkotika og alkoholisme, papirlause ekteskap og lauslivnad, og kravmentalitet, vold, og eit liv utan von og utan Gud.

Uhyggeleg korleis du skriv, seier du, men det er sanninga. Og det går vel meg som Paulus: Eg er blitt dykkar fiende ved å seia dykk sanninga.

Men det skal du vita, at når eg skriv slik er det fordi eg så gjerne ville koma deg til hjelp som *blir freista*, og deg som *hev falle i synd*. Ingen fortalde deg korleis du fekk det etterpå, når samvitet vakna, ingen fortalde om syndenauda og fortvilelsen du lever i. Du hev det som Brorson vitgnar: «Da jeg var i sjelenød, var den hele verden død, ingen kunne og ingen ville, hjertets dype jammer stille».

Man han legg til: «*Men min Jesus, ene, han er den som kan og vil*».

Jesus elsker deg, slik du er, så han tok synda si løn, som er døden, då han leid

døden på krossen i staden for deg. Gud la alle dine synder på Han, og sona dei og tok dei bort ved sin død og blod. Lat Gud ord og Jesus få rom i hjarta og liv, så må djevelen vika. Les Ordet, høyr ordet, og oppsøk Guds folk der Ordet blir forkynt. Guds ord åleine kan gjera deg vis til frelsa ved trua på Jesus, og ved Guds ord skal du sigra yver den vonde. Det er det einaste djevelen må vika for. Sjå Matt. 4.1-11 korleis Jesus sigra over djevelens freistingar.

Amund Lid

Sommarskule på Rauma Folkehøgskule, Molde, i tida 2.—6. juli 1986.

Talarar: Tore Nilsson, Einar Kristoffersen, Reidar Linkjendal, Godtfred Nygård, Andreas A. Bø.

Leiar: Godtfred Nygård

PROGRAM:

Onsdag 2. juli:

Kl. 19.00: Samling og kveldsmat

Kl. 20.00: Møte ved Godtfred Nygård

Torsdag 3. juli:

Kl. 10.00: Bibeltime ved Tore Nilsson
Emne: Et ondt og vantro hjerte. Hebr. 3.

Kl. 11.30: Bibeltime ved Reidar Linkjendal

Kl. 17.00: Bibeltime ved Andreas A. Bø
Emne: Rett evighetsperspektiv

Kl. 20.00: Kveldsmøte ved Einar Kristoffersen

Fredag 4. juli:

Kl. 10.00: Bibeltime ved Andreas A. Bø
Emne: Rett grunn for lære og liv.

Kl. 11.30: Bibeltime ved Einar Kristof-
fersen.
Emne: Syndens lønn.

Kl. 17.00: Bibeltime ved Reidar Lin-
kjendal.

Kl. 20.00: Kveldsmøte ved Tore Nils-
son.
Offer til misjonen.

Laurdag 5. juli:

Kl. 10.00: Bibeltime ved Einar Kristof-
fersen.

Emne: Guds nådegave.

Kl. 11.30: Bibeltime ved Andreas A. Bø.
Emne: Rett frelsesoppleveling.

Kl. 17.00: Bibeltime ved Tore Nilsson.
Emne: Inn i Guds hvile.
Hebr. 4.

Kl. 20.00: Kveldsmøte ved Reidar Lin-
kjendal.

Søndag 6. juli:

Kl. 10.00: Møte ved Tore Nilsson.
Offer til misjonen.

Kl. 11.30: Møte ved Godtfred Nygård.

Kl. 13.00: Middag som avslutning på
sommarskolen.

Send innmelding innan 10. juni til Godt-
fred Nygård, 5420 Rubbestadneset, tlf.
(054) 27435, med namn og adresse, og
alder på alle som er under 15 år.

Sei frå ved innmeldinga om De ønskjer
oppreidd seng.

Pris for opphaldet:

Full pensjon med oppreidd seng, kr.
800,-.

Full pensjon utan oppreidd seng, kr.
660,-.

Under 15 år, halv pris.

Under 6 år, fritt.

Teltplass/campingvogn, kr. 45,- pr.
døgn.

Program vert sendt til alle som melder
seg på.

Alle er hjarteleg velkomne til sommar-
skulane — både som faste deltakarar og
elles til dei enkelte møte og bibeltimar.

Helsing styret

Sommarskule med årsmøte på Solborg Folkehøgskole, Stavanger, 16.—20. juli.

Talarar: Sven A. Berglund, Odd Dy-
røy, Lennart Karlsson,
Amund Lid, Reidar Linkjen-
dal, Godtfred Nygård.

Leiar: Karl B. Bø.

PROGRAM:

Onsdag 16. juli:

Kl. 19.00: Samling og kveldsmat.

Kl. 20.00: Møte ved O. Dyrøy.

Torsdag 17. juli:

Kl. 10.00: Årsmøte. Andakt ved Ragnar
Opstad.

Kl. 17.00: Bibeltime ved L. Karlsson.

Emne: Den tåvlingskamp
som är oss førelagd. Hebr.
12,1

Kl. 20.00: Møte ved S. Berglund.

Fredag 18. juli:

Kl. 10.00: Bibeltime ved A. Lid.

Emne: Det fyrste mennesket.
1. Kor. 15,45—50.

Kl. 11.30: Bibeltime ved L. Karlsson.

Emne: Hela Guds vapenrust-
ning. Ef. 6.11,13.

Kl. 17.00: Bibeltime ved O. Dyrøy.
Emne: Eg vil sjå blodet og gå forbi.

Kl. 20.00: Møte ved R. Linkjendal. Offer.

Laurdag 19. juli:

Kl. 10.00: Bibeltime ved L. Karlsson.
Emne: Hans völdiga kraft.
Ef. 6,10

Kl. 11.30: Bibeltime ved A. Lid.
Emne: Det andre mennesket.

Kl. 17.00: Bibeltime ved S. Berglund.
Emne: «Vår hjelp i striden
bliv!» 2. Krøn. 20.

Kl. 20.00: Møte ved G. Nygård.

Sundag 20. juli:

Kl. 10.00: Bibeltime ved L. Karlsson.
Offer.
Emne: Segern genom vår
Herre Jesus Kristus. 1. Kor.
15,57

Kl. 11.30: Møte ved R. Linkjendal.

Kl. 13.00: Middag som avslutning på
sommarskulen.

Send innmelding innan 20. juni til Ragnar Opstad, Opstadv. 38, 4350 NÆRBØ — med **namn og adresse samt alder på alle som er under 15 år**. Tlf. 04-433685.
Sei frå ved innmeldinga om De ynskjer oppreidd seng.

Pris for opphaldet:—

Full pensjon m/oppreidd seng, kr. 840,—

Full pensjon u/oppreidd seng, kr. 760,—
Under 15 år, halv pris.

Under 6 år, fritt opphald.

For teltplass og campingvogn, kr. 50,00
pr. døgn.

Program blir tilsendt alle som melder
seg på.

Alle er hjarteleg velkomne til sommar-
skulane — både som faste deltakarar og
elles til dei enkelte møter og Bibeltilmar.

Helsing Styret

